

PERSEFONA

2024/2025

29/30.11

Filharmonia
Narodowa

Dyrektor Artystyczny
Music and Artistic Director

Krzysztof Urbański

29.11.2024

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa
Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall
abonament / [subscription](#) D1, Z1

30.11.2024

sobota / 18:00 / Sala Koncertowa
Saturday / 6 p.m. / Concert Hall
abonament / [subscription](#) D2, Z2

Koncert symfoniczny / [Symphonic Concert](#)

PASCAL STAPLES CHEMLA

Na koncerty zaprasza Sponsor Roku
Filharmonii Narodowej – **TAVEX** /
The Warsaw Philharmonic Sponsor
of the Year – **TAVEX** – warmly welcomes
you to join us in these concerts

TAVEX

Wykonawcy Performers

**Orkiestra i Chór Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Orchestra and Choir**
**Chór Dziecięcy Artos im. Władysława Skoraczewskiego
przy Teatrze Wielkim – Operze Narodowej /
Władysław Skoraczewski Artos Children's Choir
at the Teatr Wielki – Polish National Opera**
Maxime Pascal – dyrygent / conductor
Andrew Staples – tenor (Eumolpe)
Judith Chemla – głos recytujący (Persefona) /
reciting voice (Perséphone)
Bartosz Michałowski – dyrektor Chóru FN /
director of the Warsaw Philharmonic Choir
Danuta Chmurska – dyrektor Chóru Artos /
director of the Artos Choir

Wykonania *Persefony* Igora Strawińskiego odbywają się za zgodą Boosey & Hawkes Music Publishers Ltd. /
Performances of *Perséphone* by Igor Stravinsky
courtesy of Boosey & Hawkes Music Publishers Ltd.

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.
Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.
Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.

The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.
It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience
is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program Programme

Ludwig van Beethoven (1770–1827)

VI Symfonia F-dur *Pastoralna* op. 68 /

Symphony No. 6 in F major 'Pastoral', Op. 68 [38']

(1808)

*Obudzenie się pogodnych uczuć z chwilą przybycia na wieś /
Angenehme, heitere Empfindungen, welche bei der Ankunft
auf dem Lande im Menschen erwachen: Allegro ma non troppo*
Scena nad strumykiem / Szene am Bach: Andante molto moto
*Wesołe spotkanie wieśniaków / Lustiges Zusammensein
der Landleute: Allegro*
Burza / Donner. Sturm: Allegro
*Pieśń pasterska. Radosne i dziękczynne uczucia po burzy /
Hirtengesang. Wohltätige, mit Dank an die Gottheit
verbundene Gefühle nach dem Sturm: Allegretto*

••• Przerwa (ok. 20 minut) / Intermission (ca 20 min.)

Igor Strawiński / Igor Stravinsky (1882–1971)

Persefona, melodramat w trzech częściach /

Perséphone, the melodrama in three parts [56']

(1934, zrewid. / rev. 1949)

Persefona uprowadzona / Perséphone ravie
Persefona w Świecie Podziemnym / Perséphone aux Enfers
Persefona odrodzona / Perséphone renaissante

ostatnie wykonania / previously performed

VI Symfonia F-dur *Pastoralna* op. 68 /

Symphony No. 6 in F major 'Pastoral', Op. 68 • **08.2022**

Maciej Tomaszewicz – dyrygent / conductor

(koncert w ramach cyklu *Klasycznie na trawie* /
concert in the 'Classically on the Grass' cycle)

Persefona / Perséphone • **po raz pierwszy / for the first time**

Omówienie programu

Ludwik Erhardt*

Beethoven

VI Symfonia F-dur „Pastoralna” op. 68 – jak wszystkie popularne dzieła – obrosła legendami. Jedna z nich głosi, że Ludwig van Beethoven skomponował ją pod wpływem oczarowania przyrodą podwiedeńskiej miejscowości Heiligenstadt, gdzie spędzał lato 1807 i 1808 roku.

To prawda, że był wrażliwy na piękno natury, pisał wszak do Teresy Malfatti: „Jakże jestem szczęśliwy mogąc spacerować wśród krzewów, drzew, gajów, łąk i skał [...] Nikt tak nie kocha wsi jak ja, nawet mój kiepski słuch tu mi nie dokucza. Na wsi każde drzewo wydaje się mnie pozdrawiać...”. Z drugiej strony wiadomo jednak, że pierwsze szkice do tej Symfonii pochodzą z roku 1802, a sam zamysł powstał wcześniej i nie był aż tak oryginalny, gdyż został zaczerpnięty z symfonii niejakiego Justina Heinricha Knechta, której pięć części nosiło tytuły bliźniaczo podobne do nazw części Symfonii *pastoralnej*.

Do kwestii związku między owymi tytułami a treścią muzyczną Symfonii także należy podchodzić ostrożnie. Część pierwsza (*Allegro ma non troppo*) opisana została jako *Obudzenie się pogodnych uczuć z chwilą przybycia na wieś*, część druga (*Andante molto moto*) nazwana została *Sceną nad strumykiem*, część trzecia (*Allegro*) to *Wesołe spotkanie wieśniaków*, część czwarta (*Allegro*) jest *odmalowaniem Burzy*, część piąta (*Allegretto*) miałyby być *Pieśnią pasterską. Radosnymi i dziękczynnymi uczuciami po burzy*. Z drugiej strony wiadomo, że Beethoven miał poważne wątpliwości, czy należy poszczególne części opatrywać tytułami zawierającymi tak silne sugestie obrazowe. Umieszczając je ostatecznie na partyturze wydawanej przez firmę Breitkopf & Härtel, uznał za konieczne przy tytule dzieła *Symfonia pastoralna, czyli wspomnienie życia na wsi* zamieścić w nawiasie zastrzeżenie: „raczej wyraz uczuć niż malarstwo”.

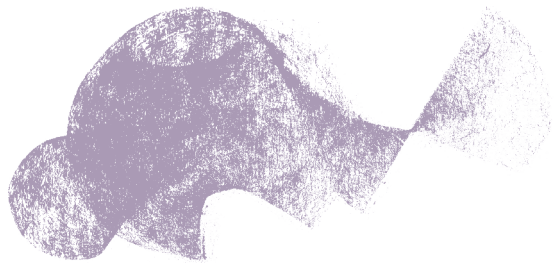
* Tekst ukazał się w programie koncertów 25 i 26 stycznia 2008 roku.

Malarstwo dźwiękowe nie było niczym nowym, znał je cały wiek XVIII. Zawsze jednak ograniczało się do przedstawiania rozmaitych, łatwych do naśladowania zjawisk przyrody lub starało się za pomocą muzyki oddać sielski nastrój wiejskiego pejzażu. Beethoven poszedł dalej i w pejzażu tym umieścił człowieka, starając się dźwiękami odmalować jego uczucia. Do muzyki programowej pozostał już tylko jeden krok. Bez *Pastoralnej* niewątpliwie nie byłoby ani *Symfonii fantastycznej* Hectora Berliozy, ani *Dyla Sowizdrzała* Richarda Straussa.

Różnica między naśladownictwem dźwiękowym a wyrazem emocji powstających w kontakcie z przyrodą jest dostrzegalna nawet w samej *Symfonii*, gdy porównamy na przykład część pierwszą, doskonale obywającą się także bez jakichkolwiek sugestii programowych, z częścią drugą – przynajmniej, dosyć naiwną – do której kompozytor angażuje głosy kukułki, przepiórki i skowronka. Claude Debussy w jednym z felietonów podkpiwał, że dźwięki fagotu w *Scenie nad strumykiem* kojarzą mu się z głosem wołów przychodzących do wodopoju. Dalej jednak pisał: „O ileż głębiej stary mistrz oddaje piękno krajobrazu na innych stronicach, tam gdzie nie ma bezpośredniego naśladownictwa, tylko pojawia się uczuciowa transpozycja tego, co jest niewidoczne w przyrodzie”.

No właśnie. VI *Symfonia* nie od razu zyskała popularność. Jej prawykonanie odbyło się w wiedeńskim Theater an der Wien podczas galowego koncertu wydanego przez Beethovena 22 grudnia 1808 roku, gdy wszyscy mieli już głowy zaprzątnięte przygotowaniem się do świąt. Poszła jako pierwszy punkt programu, po niej zaś nastąpiła aria koncertowa *Ah, perfido*, dwie części z *Mszy C-dur*, IV *Koncert fortepianowy*, V *Symfonia* i na koniec *Fantazja chorałowa*. Sala była niedogrzana, śpiewaczka niedysponowana, orkiestra miała za mało czasu na próby. Beethoven nigdy nie nauczył się trudnej sztuki organizowania własnej kariery.

Dorota Żórawska-Dobrowolska

Strawiński

Persefona, nazwana przez Igora Strawińskiego melodramatem, stanowiła zupełnie nowy gatunek sceniczny na początku XX stulecia. Dzieło, powstałe z połączenia baletu, śpiewu solowego i chóralnego oraz recytacji w orkiestrowej oprawie, zostało skomponowane w 1934 roku na zamówienie Idy Rubinstein. Ta rosyjska tancerka i aktorka, spadkobierczyni niebagatelnej fortuny, przybyła do Paryża z Petersburga w 1909 roku i na krótko związała się z Ballets Russes Siergieja Diaghilewa. Szybko jednak założyła niezależny zespół, z którym odważnie wyrażała własne wizje artystyczne, wywołując niemałe sensacje na paryskich estradach. Jej ekstrawagancka osobowość i nietuzinkowa indywidualność przyciągały wielu wielbicieli i wyznawców. Była wszechstronnie utalentowaną kreatorką teatralnych ceremonii tańca i słowa, jednak – nie śpiewała. Poszukiwała dla siebie nowych form scenicznych, łączących elementy różnych gatunków: baletu, opery, oratorium i dramatu. Tworzyli dla niej najwybitniejsi ówcześni kompozytorzy, m.in.: Arthur Honegger (*Amphion*, *Joanna d'Arc*), Claude Debussy (*Męczeństwo św. Sebastiana*) czy Darius Milhaud (*La bien-aimée*). Maurice Ravel zawdzięcza jej zamówienie *Bolera*, którego sukces w Opéra Garnier w 1928 roku na zawsze przeszedł do historii muzyki. To właśnie na tej scenie miała również miejsce premiera *Persefony* Strawińskiego, skomponowanej do poetyckiej sztuki teatralnej André Gide'a (1869–1951) inspirowanej homeryckim *Hymnem do Demeter*.

Rubinstein od lat interesowała się twórczością francuskiego pisarza, szczególnie jego tekstami opartymi na wątkach antycznych, pisanymi w duchu późnego parnasizmu. O ile ich wspólny projekt z 1912 roku *Antoine et Cléopâtre* nie pobudził twórczej weny Strawińskiego, o tyle mitologiczna opowieść o uprowadzeniu Persefony była dla kompozytora ciekawym wyzwaniem. W styczniu 1933 roku autorzy dzieła spotkali się, by ustalić zmiany w libretcie, chociaż żaden z nich nie wiedział jeszcze, jaki ma być definitywny kształt tego niekonwencjonalnego widowiska i jaką funkcję ma w nim pełnić muzyka. Ich współpraca nie układała się najlepiej. Sugestie Gide'a na temat muzycznego opracowania francuskiej prozodii zgodnie z klasyczną tradycją nie przekonywały kompozytora, dla którego słowa były jedynie „materiałem” podporządkowanym metrycznym, rytmicznym i dźwiękowym wymaganiom partytury. Dzieło ostatecznie przybrało formę trzech scen, w których występują: bogini Persefona (rola recytowana, mimiczna i tańczona), kapłan Eumolpe (mistrz ceremonii, jedyny głos solowy – tenor), chóry – czterogłosowy mieszany i dwugłosowy dziecięcy oraz postacie tańczone.

I Scena: Persefona uprowadzona

Na łące w pobliżu wejścia do podziemi kapłan Eumolpe odprawia misterium ku czci Demeter – bogini płodności ziemi, nasion i pór roku. Demeter powierza Nimfom swoją córkę Persefonę, która spaceruje wśród wiosennych kwiatów. Nimfy ostrzegają ją, by nie zbierała narcyzów („Nie zbliżaj się do narcyza. Nie, nie zrywaj tego kwiatu!”). Persefona jednak nie słucha i zrywa kwiat, a jego potężny zapach ściąga na nią wizję Krainy Cieni, które niecierpliwie czekają na jej przybycie jako królowej u boku Plutona, ich pana (Eumolpe: „Chodź! Będziesz panować nad cieniami!”).

II Scena: Persefona w Świecie Podziemnym

I tak piekielny Pluton uprowadza Persefonę, która zapada w głęboki sen. Kiedy się budzi, wspomina z żalem wiosnę na ziemi, jej zapachy i smaki („jak piękne było życie”). Pluton wzywa ją do siebie i oferuje dary, które córka Demeter odrzuca. Wkrótce jawia się jednak podstępny Merkury i przynosi jej pachnący owoc granatu. Tęskniąc za dawnym życiem, Persefona gryzie piękny owoc, który już na zawsze zwiąże ją z podziemną krainą. Tymczasem na ziemi Demeter szuka swojej córki i adoptuje syna Demofona, który wyrasta na pięknego młodzieńca zwanego Triptolemosem. Ma on nauczyć ludzkość jak uprawiać ziemię i zostaje mężem Persefony („O mój ziemski małżonku, promienny Triptolemosie, który mnie wzywasz, biegnę. Należę do ciebie, Kocham”).

III Scena: Persefona odrodzona

W świątyni Demeter odprawiane jest misterium eleuzyńskie. Mężczyźni, kobiety i dzieci przynoszą ofiary dla bogini i błagają o powrót Persefony. Kiedy wyłania się ona z grobowca, natura zaczyna kwitnąć i na ziemi króluje radość za przyczyną pięknej zieleni i różnorodnych kwiatów. Świątowany jest związek Persefony z Triptolemosem, ona jednak – jako jedyna wśród licznych zebranych – pozostaje zadumana i melancholijna. Wie, że wiosna wkrótce się skończy, a ona wróci do posępnego Plutona, aby zanieść mu trochę ziemskiego światła i ciepła. Będzie tam schodzić co roku, dzieląc swój los między Triptolemosem a Plutonem. Jej coroczny powrót na ziemię symbolizować będzie nadejście wiosny i odrodzenie przyrody, a jej zejście do podziemi – początek jesieni i zimy. Jest boginią przemian, jak śpiewają w finałowym odcinku chór i Eumolpe.

Premiera bez mała godzinnego dzieła odbyła się – zgodnie z życzeniem odtwórczyni głównej roli Idy Rubinstein – wiosną 1934 roku. Autorem choreografii był wybitny niemiecki artysta Kurt Jooss. Spektakl reżyserował uznany dramaturg Jacques

Copeau, a scenografię stworzył André Barsacq. Partię kapłana śpiewał znakomity tenor belgijski René Maison. Dyrygował kompozytor. André Gide był „wielkim nieobecny”. Przedstawienie przeszło bez większego echa. Nawet Strawiński po latach w rozmowie z Robertem Craftem nie mógł sobie przypomnieć szczegółów; nie pamiętał, czy Ida tańczyła swoją partię, czy tylko recytowała... Oburzał się na krytyków, którzy potraktowali *Persefonę* jako stylistyczny *patchwork* utrzymany we francuskim klimacie z echami języka muzycznego Maurice’a Ravela i Claude’a Debussy’ego. Żalił się, że nikt nie zauważył nowatorskich synkopowanych rytmów klarnetu i pięknej melodii kołysanki śpiewanej przez chór żeński w pierwszej scenie (napisanej wiele lat wcześniej dla Very de Booset). Z pewnością nie jest to jedyny liryczny fragment tej partytury, ani jedyna śpiewna melodia, zważywszy chociażby na solo obojowe w drugiej scenie czy interludium fletowe i chóralsne sekwencje w trzeciej. Zespół orkiestrowy często traktowany jest kameralnie, co nadaje muzyce intymny i łagodny charakter. Liczne partie solowe instrumentów dętych w oryginalnych zestawieniach mieniają się nastrojami pomiędzy żywiołową radością a przemożnym smutkiem. Ta skrajna kolorystyka obecna jest już od pierwszej sceny, w której pasaż harf przywołują zwiewną i rozmarzoną wiosnę, a dysonansowe linie melodyczne w partii Eumolpe brzmią złowrogo, zapowiadając nieuchronne zwroty akcji. Monologi Persefony (wybrzmiewające m.in. na tle stojących akordów czy ostinatowego akompaniamentu) przybierają ton mowy uroczystej i oscylują pomiędzy światłem a ciemnością. Tę dwoistość wyrażają również chóry, wielokrotnie dzielone na żeńskie i męskie, podkreślające raz wdzięk i lekkość, a raz niepokój i grozę. Chór dziecięcy w ostatniej części wprowadza natomiast aurę świeżości i optymizmu.

Choć dzieło, jak przyznał kompozytor, ma „formę specyficznie teatralną”, było wielokrotnie wykonywane w wersji koncertowej. Sam Strawiński, po rewizji utworu w 1949 roku, zarejestrował go m.in. z New York Philharmonic w ramach cyklu *Stravinsky conducts Stravinsky*, pozostawiając przyszłym pokoleniom własną interpretację misterium z Eleusis.

Dante Gabriel Rossetti

Prozerpina (Persefona) / *Proserpine* (Persephone), olej na płótnie / oil on canvas, 1882

Short programme note

Ludwik Erhardt

The Symphony No. 6 in F major 'Pastoral', Op. 68 is steeped in legend. According to one account, Ludwig van Beethoven was inspired to compose it by the beautiful setting of Heiligenstadt, near Vienna, where he spent the summers of 1807 and 1808. On the other hand, we know that the first sketches for this Symphony date from 1802, while the idea itself was conceived even earlier and taken from a symphony by one Justin Heinrich Knecht, the five movements of which bore titles similar to those in the 'Pastoral' Symphony. Beethoven had serious doubts about whether the individual movements should be given titles containing such strong pictorial suggestions. When finally placing them on the score published by Breitkopf & Härtel, he found it necessary to include in brackets, next to the work's title, *Pastoral Symphony, or Recollections of Country Life*, a caveat: "more the expression of feeling than tone painting". The Sixth Symphony was not immediately popular. It was first performed at Vienna's Theater an der Wien during a gala concert given by Beethoven on 22 December 1808.

Dorota Żórawska-Dobrowolska

Perséphone, dubbed a melodrama by Igor Stravinsky, was actually a completely new stage genre at the beginning of the twentieth century. Combining ballet, solo singing, choral singing and recitation in an orchestral setting, it was composed in 1934 to a commission from Ida Rubinstein. The poetical text by André Gide (1869–1951), with a theme taken from the Homeric *Hymn to Demeter*, is a story inspired by the Greek myth of the abduction of the goddess Persephone by Pluto, king of the subterranean Shadow World. The work consists of three scenes: 'The Abduction of Persephone', 'Persephone in the Underworld' and 'Rebirth of Persephone'. Its premiere took place on 31 March 1934 at the Opéra Garnier in Paris, conducted by the composer. With choreography by the eminent German artist Kurt Jooss, the production was directed by the acclaimed playwright Jacques Copeau, with sets designed by André Barsacq. The part of the priest was sung by the distinguished Belgian tenor René Maison.

Although this work has, as the composer admitted, a 'specifically theatrical form', it has been performed many times in a concert version. Stravinsky himself, after revising the work in 1949, recorded it with the New York Philharmonic as part of the 'Stravinsky conducts Stravinsky' series, leaving future generations his own interpretation of this Eleusinian mystery.

Maxime Pascal

dyrygent / conductor

Pasjonat muzyki francuskiej, dwudziestowiecznej i najnowszej, które stanowią fundament jego działalności artystycznej. Na polu muzyki operowej zaowocowało to m.in. współpracą przy tworzeniu opery *Ti vedo, ti sento, mi perdo* Salvatore'a Sciarrina (2017), wystawionej w Teatro alla Scala, a następnie w Staatsoper Berlin. W 2019 roku Maxime Pascal poprowadził *Quartett* Luki Francesconiego w Teatro alla Scala, a latem 2023 roku zadebiutował na Festiwalu w Aix-en-Provence, gdzie wraz z grupą Le Balcon przedstawił wyczekiwaną inscenizację *Opery za trzy grosze* Bertolta Brechta. Inne operowe wydarzenia ostatnich sezonów obejmują wykonanie *Lulu* Albana Berga podczas Wiener Festwoche, a także *Pasji greckiej* Bohuslava Martinů na Salzburger Festspiele.

Jako dyrygent operowy Maxime Pascal zgłębia również swoje francuskie dziedzictwo, wielokrotnie współpracując z Opéra de Paris przy wystawianiu takich dzieł, jak *Dafnis i Chloe*, *Bolero* czy *Godzina hiszpańska* Maurice'a Ravela. Poprowadził również *Peleasa* i *Melizandę* Claude'a Debussy'ego w Malmö Opera w 2016 roku, a trzy lata później zadebiutował na BBC Proms dyrygując orkiestrą Hallé w *Dzieciństwie* Chrystusa Hectora Berlioza.

Jest członkiem-założycielem interdyscyplinarnej grupy artystycznej Le Balcon, która wykonuje różnorodny repertuar, integrując muzykę z zaawansowanymi systemami dźwiękowymi i oświetleniowymi i dostarczając fascynujących przeżyć muzycznych. Dotychczasowe projekty zespołu obejmowały m.in. inscenizację Benjamina Lazara *Ariadny na Naxos* Richarda Straussa i spektakl wideo oparty na *Pierrot Lunaire* Arnolda Schönberga, stworzony przez kolumbijskiego artystę Nieto. Wystawienie *Donnerstag aus Licht* Karlheinz Stockhausena w londyńskim Southbank Centre w 2019 roku zaowocowało siedmioletnią współpracą z Philharmonie de Paris, w ramach której zespół wykona cały cykl *Licht* Stockhausena, wystawiając jedną operę rocznie.

Oprócz zaangażowania na polu muzyki operowej, Maxime Pascal ugruntowuje swoją pozycję jako wiodący dyrygent muzyki symfonicznej. Do najważniejszych wydarzeń sezonu 2023/2024 można zaliczyć debiut z Le Balcon na George Enescu Festival (*Święty Franciszek z Asyżu* Oliviera Messiaena) oraz występy z hr-Sinfonieorchester Frankfurt, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia i skrzypaczką Patricią Kopatchinską.

W 2011 roku Maxime Pascal otrzymał nagrodę muzyczną Fondation Simone et Cino Del Duca, przyznawaną przez Akademię Sztuk Pięknych przy Instytucie Francuskim. Był również pierwszym Francuzem, który zdobył Nestlé and Salzburg Festival Young Conductors Award (2014).

Maxime Pascal is a passionate advocate for French, twentieth century and new music, and makes it one of the foundations of his musical collaborations. In his operatic work, this has led him to creating Salvatore Sciarrino's *Te vedo, ti sento, mi perdo* at La Scala in 2017, which he later took to Staatsoper Berlin. In 2019, he performed Luca Francesconi's *Quartett* with Teatro alla Scala. In the summer of 2023, he made his debut at Festival d'Aix-en-Provence with Le Balcon, performing the highly anticipated production of Bertolt Brecht's *Threepenny Opera*. Other operatic highlights of recent seasons include appearances at the Wiener Festwoche with *Lulu* by Alban Berg as well as Bohuslav Martinů's *The Greek Passion* at the Salzburger Festspiele.

Maxime Pascal also explores his French heritage in his opera work, collaborating with Opéra de Paris on multiple occasions to perform works such as Maurice Ravel's *Daphnis et Chloé*, *Boléro*, *L'heure espagnole*. In Europe, he conducted Claude

Debussy's *Pelléas et Mélisande* at Malmö Opera in 2016 and made his hugely successful BBC Proms debut in 2019 in Hector Berlioz's *L'enfance du Christ* with The Hallé.

He is a founding member of the multi-faceted artistic group Le Balcon, which performs a wide range of repertoire, integrates music with advanced sound and lighting systems in exciting and compelling musical experiences. So far, their projects have included Richard Strauss' *Ariadne auf Naxos* staged by Benjamin Lazar, a video spectacle on Arnold Schönberg's *Pierrot Lunaire* created by the Colombian artist Nieto, and Karlheinz Stockhausen's *Donnerstag aus Licht* at London's Southbank Centre in 2019. This led to a seven-year-long collaboration with Philharmonie de Paris where the ensemble will perform Stockhausen's whole *Licht* cycle, staging one opera per year.

Alongside operatic engagements, Maxime Pascal is establishing himself as a leading symphonic conductor. Highlights of the 2023/2024 season include his debut at George Enescu Festival with Le Balcon and Olivier Messiaen's *Saint François d'Assise*, followed by debut performances with hr-Sinfonieorchester Frankfurt and Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia with the violinist Patricia Kopatchinskaja.

In 2011, the Academy of Fine Arts at the French Institute awarded him the Simone and Cino Del Duca Foundation Music Prize. He was the first Frenchman to win the Nestlé and Salzburg Festival Young Conductors Award in 2014.

Andrew Staples

tenor

Artysta wszechstronny, łączący napięty grafik śpiewaka operowego i koncertowego z karierą reżysera filmowego i scenicznego oraz fotografa.

Jako wybitny tenor, Andrew Staples współpracował z takimi dyrygentami, jak sir Simon Rattle, Daniel Harding, Emmanuelle Haïm, Elim Chan, Gustavo Dudamel, Esa-Pekka Salonen czy Yannick Nézet-Séguin, oraz orkiestrami, m.in. Berliner Philharmoniker, Swedish Radio Symphony Orchestra, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Orchestre de Paris, Les Siècles, London Symphony Orchestra, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic i San Francisco Symphony.

W Royal Opera House w Covent Garden zadebiutował jako Jaquino w *Fideliu* Ludwiga van Beethovena, a następnie wystąpił w *Czarodziejskim flecie* Wolfganga Amadeusa Mozarta, *Katii Kabanowej* Leoša Janáčka oraz *Capricciu* i *Salome* Richarda Straussa. W 2022 roku zadebiutował jako główny bohater w *Peterze Grimesie* Benjamina Brittena w Teatro La Fenice w Wenecji, a w Staatsoper Berlin jako tytułowy Idomeneo w operze Mozarta. W sezonie 2023/2024 wykonał partię Florestana w *Fideliu* z Los Angeles

Philharmonic pod dyрекcją Gustava Dudamela oraz Bachusa w *Ariadnie na Naxos* R. Straussa z Budapest Festival Orchestra pod batutą Ivána Fischera.

W bieżącym sezonie Andrew Staples ma zaplanowaną europejską trasę koncertową z trzema czołowymi orkiestrami: Budapest Festival Orchestra pod dyрекcją Ivána Fischera (*Ariadna na Naxos*), Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks i Swedish Radio Symphony Orchestra pod batutą Daniela Hardinga (*Das Lied von der Erde* Gustava Mahlera). Inne zobowiązania artysty obejmują współpracę z Sinfonieorchester Basel, Wiener Symphoniker i Orchestre de chambre de Paris.

Jako reżyser filmowy i sceniczny oraz fotograf, Andrew Staples tworzy filmy muzyczne i dokumentalne. Wyreżyserował *Ognistego ptaka* Igora Strawińskiego dla Air France we współpracy z ARTE, Danielem Hardingiem i Orchestre Philharmonique de Radio France, a także *Kwartet na koniec czasu* Oliviera Messiaena z Alice Sarą Ott dla DG Stage+. Współpracuje również z Danielem Hardingiem nad serialem dokumentalnym w Guangzhou w Chinach w ramach pięcioletniego projektu Youth Music Culture The Greater Bay Area (YMCG).

Andrew Staples stands as a versatile artist of our era. He combines a busy schedule as an opera and concert singer with a career as a film and stage director and photographer.

As a distinguished tenor, he has collaborated with Sir Simon Rattle, Daniel Harding, Emmanuelle Haïm, Elim Chan, Gustavo Dudamel, Esa-Pekka Salonen, and Yannick Nézet-Séguin, with orchestras such as Berliner Philharmoniker, Swedish Radio Symphony Orchestra, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Orchestre de Paris, Les Siècles, London Symphony Orchestra, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic, San Francisco Symphony.

He made his debut at the Royal Opera House, Covent Garden with Ludwig van Beethoven's *Fidelio* (Jaquino), returned for roles in Wolfgang Amadeus Mozart's *Die Zauberflöte*, Leoš Janáček's *Kát'a Kabanová* and Richard Strauss's *Capriccio* and *Salome*. In 2022, he made his debut with Benjamin Britten's *Peter Grimes* (Peter) at the Teatro La Fenice and his Staatsoper Berlin debut with the title role in Mozart's *Idomeneo*. In the 2023/2024 season, he performed Beethoven's *Fidelio* (Florestan) with Los Angeles Philharmonic and Gustavo Dudamel and Strauss' *Ariadne auf Naxos* (Bacchus) with Budapest Festival Orchestra and Iván Fischer.

This season, Andrew Staples embarks on a European tour with three major orchestras: Strauss' *Ariadne auf Naxos* (Bacchus) with the Budapest Festival Orchestra and Iván Fischer, and Gustav Mahler's *Das Lied von der Erde* with both the Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks and the Swedish Radio Symphony Orchestra, conducted by Daniel Harding. He will also work with Sinfonieorchester Basel, Wiener Symphoniker and Orchestre de chambre de Paris.

His work as a film and stage director and photographer includes directing music films and documentaries. He directed Igor Stravinsky's *Firebird* for Air France in collaboration with ARTE, Daniel Harding and Orchestre Philharmonique de Radio France as well as Olivier Messiaen's *Quatuor pour la fin du temps* with Alice Sara Ott for DG Stage+. He is also collaborating with Daniel Harding on a documentary series in Guangzhou, China, covering the Youth Music Culture The Greater Bay Area (YMCG) project over five years.

Judith Chemla

aktorka / actress

Francuska aktorka, znana m.in. z filmów *Camille powtarza rok* (2012), *Historia pewnego życia* (2016) i *Les enfants de bohème* (2021).

Judith Chemla zaczęła rozwijać pasję do aktorstwa w szkole średniej pod kierunkiem Emmanuela Demarcy-Moty. Później uczęszczała na zajęcia Bruno Wacreniera w Conservatoire du 5e arrondissement, uczyła się u Cécile Grandin w Conservatoire à Rayonnement Départemental de Bourg-la-Reine/Sceaux, a następnie wstąpiła do Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique w Paryżu, które ukończyła w 2007 roku. Po skończeniu studiów została zaproszona przez Muriel Mayette, pełniącą funkcję *administratrice générale* Comédie-Française, do zadebiutowania na deskach teatru rolą Celimeny w sztuce *Mizantrop* Moliera w reżyserii Lukasa Hemleba w sezonie 2007/2008. Z Comédie-Française była związana w latach 2007–2009.

W tym samym czasie rozpoczęła karierę filmową, pracując z takimi reżyserami, jak James Huth, Pierre Schoeller, Jean-Michel Ribes, Bertrand Tavernier, Pierre Salvadori,

Thierry Jousse, Noémie Lvovsky, André Téchiné, Stéphane Brizé, Éric Toledano i Olivier Nakache, Mia Hansen-Løve, Olivier Dahan oraz Yvan Attal.

W 2015 roku zadebiutowała jako reżyserka recitalu muzycznego *Crack in the Sky*, do którego napisała część tekstów i skomponowała muzykę niektórych wykonywanych przez siebie piosenek. Jest także autorką sztuki *Tue-Tête*, w której zagrała główną rolę. Spektakl miał swoją premierę w 2010 roku w Théâtre Vidy-Lausanne, a następnie został powtórzony w Théâtre des Bouffes du Nord.

Aktorka w dzieciństwie otrzymała wykształcenie muzyczne – początkowo uczyła się gry na fortepianie, a od 7 do 14 roku życia gry na skrzypcach. Kształciła się również w zakresie śpiewu. Wykonała rolę Dydony w spektaklu *The Deceitful Crocodile* w reżyserii Samuela Achache i Jeanne Candel (2014, adaptacja opery *Dydona i Eneas* Henry’ego Purcella) i Violetty w *Traviacie* Giuseppe Verdiego w adaptacji Benjamina Lazara (2016). 10 kwietnia 2020 roku, podczas wyjątkowych obchodów Wielkiego Piątku w trakcie lockdownu, recytowała poezję i zaśpiewała *a cappella Ave Maria* Franza Schuberta w katedrze Notre-Dame, która była zamknięta od czasu pożaru w 2019 roku.

French actress known for *Camille redouble* (2012), *Une vie* (2016) and *Les enfants de bohème* (2021), among others.

Judith Chemla began to develop a passion for acting in high school under the guidance of Emmanuel Demarcy-Mota. She later attended Bruno Wacrenier’s classes at the Conservatoire du 5e arrondissement, studied with Cécile Grandin at the Conservatoire à Rayonnement Départemental de Bourg-la-Reine in Sceaux, and subsequently entered the Conservatoire National Supérieur d’Art Dramatique in Paris, where she graduated in 2007. After graduation, she was invited by the then *administratrice générale* of the Comédie-Française, Muriel Mayette, to make her debut with the role of Célimène in Molière’s play *Le Misanthrope*, directed by Lukas Hemleb in the 2007/2008 season. She was associated with the Comédie-Française from 2007 to 2009.

During the same period, she began her film career, working with directors such as James Huth, Pierre Schoeller, Jean-Michel Ribes, Bertrand Tavernier, Pierre Salvadori,

Thierry Jousse, Noémie Lvovsky, André Téchiné, Stéphane Brizé, Éric Toledano and Olivier Nakache, Mia Hansen-Løve, Olivier Dahan and Yvan Attal.

In 2015, she made her directorial debut with the musical recital *Crack in the Sky*, for which she wrote lyrics and composed the music to some of the songs she performed. She is also the author of the play *Tue-Tête*, in which she played the lead role. The play premiered in 2010 at the Théâtre Vidy-Lausanne and was subsequently repeated at the Théâtre des Bouffes du Nord.

As a child, the actress received musical training – initially learning piano and then, from the age of 7 to 14, violin. She also trained as a singer. She performed the role of Dido in *The Deceitful Crocodile*, directed by Samuel Achache and Jeanne Candel (2014, an adaptation of Henry Purcell's opera *Dido and Aeneas*) and Violetta in Giuseppe Verdi's *La Traviata*, adapted by Benjamin Lazar in 2016. On 10 April 2020, during a unique Good Friday lockdown celebration, she recited poetry and sang *a cappella* Franz Schubert's *Ave Maria* at Notre-Dame Cathedral in Paris, which has been closed since the fire in 2019.

Chór Dziecięcy Artos im. Władysława Skoraczewskiego przy Teatrze Wielkim – Operze Narodowej **Władysław Skoraczewski Artos** **Children's Choir at the Teatr Wielki – Polish National Opera**

Natan Barański

Anna Czejarek

Zuzanna Dobrowolska

Jakub Drobiecki

Lila Ichie Ishihara

Mikołaj Krej

Helena Kuchta

Józefina Lubera

Jarema Łoś

Jagna Łoś

Milan Manicki

Nazar Manicki

Hugo Manrique de Lara

Marcel Młodożeniec

Iwo Nalewajka

Andrii Okhrimchuk

Zuzanna Reniewicz

Łucja Rówienicz

Anna Sarzyńska

Karolina Skalska

Aleksandra Skalska

Krzysztof Skubis

Aleksandra Sondij

Jan Sondij

Tymon Sprawka

Milan Stark

Maria Szlenkier

Anthony Verbruggen

Stefan Walkowicz

Emilia Wojteczek

Blanka Wyrzykowska

Jan Wyszomirski

Marcel Zienkiewicz-

-Rokicki

Założony w 2011 roku przez Danutę Chmurską Chór Artos kontynuuje tradycję naturalnego obcowania dzieci z muzyką, zapoczątkowaną przez patrona zespołu – Władysława Skoraczewskiego (solistę Opery Warszawskiej, harcmistrza i wspiania-łego wychowawcę młodzieży). Chór ściśle współpracuje z Teatrem Wielkim – Operą Narodową, biorąc udział w spektaklach, takich jak *Carmen* Georges’a Bizeta, *Turandot* i *Tosca* Giacomo Pucciniego, *Król Roger* Karola Szymanowskiego, *Jakob Lenz* Wolfganga Rihma, *Dziadek do orzechów* Piotra Czajkowskiego, *Kurt Weil* (tryptyk baletowy), *Umarłe miasto* Ericha Wolfganga Korngolda, *Goplana* Władysława Żeleńskiego, *Carmina burana* Carla Orffa, *Czarodziejski flet* Wolfganga Amadeusa Mozarta oraz przedstawieniach dla dzieci i młodzieży. Zespół pracuje pod kierunkiem dyrygentki Danuty Chmurskiej oraz kompozytorki i akompaniatrix Pauliny Chmurskiej, a także licznych realizatorów spektakli – reżyserów, dyrygentów, choreografów i muzyków. Dziecięcy Chór Artos współpracuje również z Filharmonią Narodową, Polską Orkiestrą Sinfonia Iuventus oraz Filharmonią Zielonogórką im. Tadeusza Bairda.

Founded in 2011 by Danuta Chmurska, the Artos Choir continues the tradition of natural contact between children and music, initiated by the ensemble’s patron, Władysław Skoraczewski (a soloist at the Warsaw Opera, a scout instructor and a great educator of the youth). The Choir cooperates closely with the Teatr Wielki – Polish National Opera, taking part in such productions as Georges Bizet’s *Carmen*, Giacomo Puccini’s *Turandot* and *Tosca*, Karol Szymanowski’s *King Roger*, Wolfgang Rihm’s *Jakob Lenz*, Pyotr Tchaikovsky’s *The Nutcracker*, ballet triptych *Kurt Weil*, Erich Wolfgang Korngold’s *Die tote Stadt*, Władysław Żeleński’s *Goplana*, Carl Orff’s *Carmina burana*, Wolfgang Amadeus Mozart’s *Die Zauberflöte*, and performances for children and young people. The ensemble works under the direction of the conductor Danuta Chmurska and the composer and accompanist Paulina Chmurska, as well as with numerous performers – directors, conductors, choreographers and musicians. The Artos Children’s Choir collaborates with the Warsaw Philharmonic, the Polish Sinfonia Iuventus Orchestra and the Tadeusz Baird Philharmonic in Zielona Góra.

Orkiestra Filharmonii Narodowej Warsaw Philharmonic Orchestra

fot. / photo: Grzesiek Mart

Krzysztof Urbański

Dyrektor Artystyczny /
Music and Artistic Director

Jacek Brzoznowski

Dyrygent asystent /
Assistant Conductor

I Skrzypce / First Violins

Maria Machowska
koncertmistrz / leader
Krzysztof Bąkowski
koncertmistrz / leader
Stanisław Podemski
zastępca koncertmistrza /
deputy leader
Justyna Bogusiewicz
Kornelia Grądzka
Julia Iwanciw-Gąsior
Marzena Jabłońska
Joanna Jakobs
Marian Kowalski
Aleksandra Kupczyk
Agnieszka Lewandowska
Jan Lewtak
Mateusz Marczyk
Marcin Mazurek
Grzegorz Osiński
Krzysztof Ploch
Marek Powideł
Michał Szałach
Krystyna Wilczyńska

II Skrzypce / Second Violins

Piotr Tadzik
solista / soloist
Bogdan Śnieżawski
Dariusz Dęga
Katarzyna Dul
Grzegorz Groblewski
Kristine Harutyunyan
Izabela Hodor
Ada Kozyra-Dobrowolska
Bożena Michalska
Zuzanna Panas
Paweł Rybkowski
Piotr Sękowski
Magdalena Smoczyńska
Anna Stokowska
Krzysztof Trzcionkowski
Natalia Tuszyńska
Dominika Wojcieszuk

Altówki / Violas

Marzena Hodyr
solistka / soloist
Marek Iwański
solista / soloist
Wiesława Duszak
Agnieszka Duż-Dymus
Katarzyna Henrych
Radosław Jarocki
Tomasz Karwan
Damian Kułakowski
Jakub Kowalik
Agnieszka Podtucka
Julianna Przybył
Paulina Różańska-Czopka
Krzysztof Szczepański

Wiolonczele / Cellos

Karolina
Jaroszevska-Rajewska
solistka / soloist
Aleksandra Ohar-Sprawka
solistka / soloist
Robert Putowski
solista / soloist
Agata Dobrzańska
Dominik Drewniak
Kazimierz Gruszczyński
Piotr Sapilak
Wojciech Skóra
Mateusz Szmyt
Mariusz Tondera
Angelica Wais
Jerzy Wołochowicz

Kontrabasy / Double Basses

Janusz Długokęcki
solista / soloist
Karol Kowal
solista / soloist
Maciej Dobrzański
Jakub Kaczmarczyk
Piotr Kochel
Michał Kotowski
Jakub Langiewicz
Marcin Rybiński
Marcin Wiliński

Flety / Flutes

Krzysztof Malicki
solista / soloist
Małgorzata Cegielska
solistka / soloist
Joanna Gatniejewska
(piccolo*)
Seweryn Zapłatyński
(piccolo*)

Flet piccolo / Piccolo

Tomasz Bielski

Oboje / Oboes

Aleksandra Rojek
solistka / soloist
Piotr Lis
solista / soloist
Łukasz Dzikowski

Rożek angielski / Cor anglais

Joanna Lenart
solistka / soloist

Klarnety / Clarinets

Adrian Janda
solista / soloist
Grzegorz Wołczański
solista / soloist
Dariusz Elbe
(klarnet Es / clarinet in Eb*)
Krystyna Sakowska
(klarnet basowy /
bass clarinet*)

Fagoty / Bassoons

Andrzej Budejko
solista / soloist
Leszek Wachnik
solista / soloist
Mariusz Oczachowski
(kontrafagot /
contrabassoon*)

Waltornie / Horns

Gabriel Czopka
solista / soloist
Grzegorz Sabeł
solista / soloist
Daniel Otero Carneiro
solista / soloist
Michał Kanawka
Aleksander Szebeszczyk
Robert Duda
Maciej Kostrzewa

Trąbki / Trumpets

Krzysztof Bednarczyk
solista / soloist
Kazimierz Adamski
solista / soloist
Bogumił Soroka
solista / soloist
Dorota Cholewa
Mariusz Niepiekło

Puzony / Trombones

Andrzej Sienkiewicz
solista / soloist
(puzon altowy /
alto trombone*)
Paweł Cieślak
solista / soloist
Krzysztof Wojtyniak

Puzon basowy / Bass Trombone

Krzysztof Kott
solista / soloist

Tuba / Tuba

Arkadiusz Więdłak
solista / soloist

Kotły / Timpani

Piotr Domański
solista / soloist
Daniel Kamiński
solista / soloist

Perkusja / Percussion

Tomasz Bielak
Wawrzyniec Dramowicz
Paweł Pruszkowski
inspektor orkiestry /
orchestra personnel manager

Harfa / Harp

Klara Wośkowiak
solistka / soloist

Fortepian / Piano

Grzegorz Gorczyca
solista / soloist

Bibliotekarze Orkiestry / Librarians

Sławomir Bychawski
Michał Sołtysik
Kamil Watkowski

Stroiciele / Tuners

Szymon Jasnowski
kierownik sekcji /
head of the tuning team
Jarosław Bednarski
Krzysztof Dymek

Obsługa techniczna estrady / Stagehands

Rafał Łzykiewicz
Michał Drewnik
Krzysztof Mączka
Sebastian Michałek
Tomasz Śpiewak
Zbigniew Wierzbicki

* instrument dodatkowy / additional instrument

Chór Filharmonii Narodowej Warsaw Philharmonic Choir

fot. / photo: Weronika Kosińska

Bartosz Michałowski
Dyrektor chóru, dyrygent /
Choir Director, Conductor

Justyna Pakula
Dyrygent / Conductor

Henryk Wojnarowski
Honorowy dyrektor chóru /
Honorary Choir Director

Soprany / Sopranos

Katarzyna Bienias
Urszula Bozik
Marta Czarkowska
Magdalena Dobrowolska
Monika
Dobrzyńska-Krysiak
Joanna Dudzińska
Alicja Gala
Anna Jasińska
Kinga Jaskowska
Justyna
Jedynak-Obłozą
Katarzyna
Kalisz-Kędziorek
Aneta Kapla-Marszałek
Michalina Kraska
Anastazja Marusiak
Małgorzata
Miłkowska-Cieśla
Marta Mularczyk

Maria Muszyńska
Inga Pośkutę-Królak
Magdalena Schabowska
Ewelina Siedlecka-
-Kosińska
Eliza Sikora
Sylvia Sikorska
Alina Smorga
Samitra Suwannarit
Barbara
Szczerbaczewicz
Ewa Wołoszkiewicz

Alty / Altos

Jadwiga Bartnik
Grażyna Cesarczyk
Beata Dąbrowska
Brygida Dobber-
-Sienkiewicz
Anna Fijałkowska
Joanna Gontarz
Małgorzata Hennig-
-Pochwat
Marzanna Jadczał
Olga Janiec
Martyna Jankowska
Jolanta
Kaczyńska-Lechnio
Dominika Kazimierska
Anna Kozłowska
Zuzanna Kozłowska
Anna Krawczuk
Diana Kuls-Ferreira
Ewa Mieczkowska
Aleksandra Pawluczuk
Urszula Rodowicz
Małgorzata
Spodniewska-Szyndler
Anna Stawarz-
-Moszczyńska
Agata Szruk
Marta Wiktorzak

Tenory / Tenors

Mariusz Cysiura
Andrzej Gręziak
Marcin Jaskowski
Wojciech Kołbuk
Paweł Kucharczyk
Henryk Kutysz

Mariusz Latek
Robert Lawrence
Andrzej Marusiak
Adam Miroszczuk
Bartosz Nowak
Adam Sławiński
Kacper Szemraj
Marek Sz wajkowski
Zbigniew Tupczyński
Tomasz Warmijak
Grzegorz Wiśniewski
Tadeusz Wiśniewski
Daniel Woźniak
Emil Zwoliński
Damian Żebrowski

Basy / Bases

Krzysztof Chalimoniuk
Stanisław Daglis
Maciej Falkiewicz
Wiktor Gniazdowski
Dariusz Golec
Miroslaw Grabski
Sebastian Gunerka
Piotr Hruszewski
Adam Kaczyński
Miłosz Kondraciuk
Andrzej Kozłowski
Bogumił Kozłowski
Krzysztof Matuszak
Marian Parczała
Piotr Stawarski
Roman Wawreczko
Piotr Widlarz
Marek Wota
Przemysław Żywczok

Korepetytorzy pianisci / Répétiteurs

Ariadna Pustoła
Ewa Wilczyńska

Inspektor Chóru / Choir Personnel Manager

Dariusz Golec

Bibliotekarz / Librarian

Roman Wawreczko

Filharmonia
Narodowa

Malina Sarnowska
Lech Rowiński

FeNek I JEGO MUZYKA

**premiera książki
w grudniu**

O czym gramy?

Cykl wprowadzeń
do koncertów

Serdecznie zapraszamy melomanów przed piątkowymi koncertami symfonicznymi o godz. 18:30 na wprowadzenia omawiające dzieła wykonywane danego wieczoru.

Spotkania przygotowują wybitni polscy muzykolodzy oraz popularni dziennikarze i krytycy muzyczni, którzy w przystępny dla każdego sposób opowiadają o utworach wykonywanych podczas wieczornego koncertu. Swoją wypowiedź ilustrują wybranymi przez siebie fragmentami nagrań i prezentacjami na ekranie. Dzięki temu uczestnicy spotkań mogą w czasie koncertu słuchać dzieł muzycznych z większą wiedzą i świadomością ich przebiegu. Na wybrane wprowadzenia zapraszani są goście specjalni – wykonawcy lub kompozytorzy.

Wprowadzenia odbywają się w Sali Kameralnej (wejście od ul. Sienkiewicza) i są otwarte dla posiadaczy biletów i abonamentów na dany koncert (lub jego sobotnie powtórzenie) oraz dla członków Klubu Przyjaciół Filharmonii.

What Are We Playing About?

Pre-Concert Talks

We encourage all music lovers to attend our special lectures at 6.30 p.m. before each Friday symphony concert, in which they will be able to learn more about the works that are to be performed on that particular evening.

These meetings are organised by outstanding Polish musicologists, popular journalists and music critics, who provide fascinating details about, and insights into, the works planned for the upcoming concerts. They illustrate their lectures with selected fragments of recordings. This provides audiences with more knowledge and awareness of the process behind the music they will later hear during the performances themselves. Invited to selected introductions are special guests – performers or composers.

The lectures are held in the Chamber Music Hall (entrance from ul. Sienkiewicza) and are free for holders of tickets and subscriptions for those particular concerts covered by the lectures (or tickets to their Saturday reprise), as well as for members of the Friends of the Warsaw Philharmonic Club. Please note that the lectures are delivered in Polish.

29.11.2024

6.12.2024

piątek / 18:30 / Sala Kameralna

Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Wprowadzenie do koncertu /

Pre-Concert Talk

Szymon Paczkowski

Muzykolog, profesor Uniwersytetu Warszawskiego. Jego zainteresowania badawcze koncentrują się wokół zagadnień historii i estetyki muzyki baroku, w szczególności twórczości Johanna Sebastiana Bacha. Autor dwóch książek o muzyce czasów baroku: *Nauka o afektach w myśli muzycznej I połowy XVII wieku* (1998) i *Styl polski w muzyce Johanna Sebastiana Bacha* (2011, wersja angielska 2017), redaktor tomu studiów pt. *Bach and Chopin. Baroque Traditions in the Music of the Romantics* (2020) oraz licznych prac naukowych z zakresu historii muzyki od XVII do XIX wieku. Członek American Bach Society oraz Neue Bach-Gesellschaft e.V. w Lipsku.

Musicologist, professor of the University of Warsaw. His research interests focus on the history and aesthetics of Baroque music, in particular the work of Johann Sebastian Bach. He has written two books on the music of Baroque times: *Nauka o afektach w myśli muzycznej I połowy XVII wieku* [The theory of affects in musical thought of the first half of the 17th century] (1998) and *Polish Style in the Music of Johann Sebastian Bach* (2017, Polish version 2011). He has also edited the collective work *Bach and Chopin. Baroque Traditions in the Music of the Romantics* (2020) and numerous academic works on music history between the 17th and 19th centuries. A member of the American Bach Society and Neue Bachgesellschaft e.V. in Leipzig.

Kalendarz koncertowy Concert Calendar

1.12

niedziela / Sala Kameralna
Sunday / Chamber Music Hall

11:00 / 11 a.m.

dzieci młodsze (3–6 lat) /

younger children (aged 3 to 6)

abonament / subscription Pm2

14:00 / 2 p.m.

dzieci starsze (7–12 lat) /

older children (aged 7 to 12)

abonament / subscription Ps2

**Poranek i Popołudnie
dla Małych Melomanów /
Morning and Afternoon
for Young Music Lovers**

**Cuda i dziwy /
Wonders and Marvels**

Katarzyna Podlasińska
prowadzenie / host

1.12

niedziela / 19:00 / Sala Koncertowa
Sunday / 7 p.m. / Concert Hall

Grigory Sokolov
fortepian / piano

Byrd, Chopin, Schumann

Filharmonia Narodowa Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5

00-950 Warszawa

tel. 22 55 17 111

filharmonia@filharmonia.pl

filharmonia.pl

Wydawca / Published by
Filharmonia Narodowa /
Warsaw Philharmonic

**Dział Wydawniczy
Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic
Publishing Department**

Kierownik działu / Head of Department
Łukasz Kaczmarowski

Redaktor prowadzący / Managing Editor
Iwona Marciniak

**Opracowanie części angielskiej /
English summary coordination**
Martyna Ćwiek

**Tłumacz współpracujący /
Co-operating translator**
John Comber

Projekt graficzny / Graphic design
beton.

Skład / Desktop editing
studio typek

Cena / Price 15 zł / PLN

Organizator / Organiser

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year

Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year

Polska Grupa Energetyczna

Sponsor Roku / Sponsor of the Year

TAVEX

Partnerzy / Partners

Patroni medialni / Media Partners

 TAVEX

Złoto Dla Każdego

NIE CZEKAJ NA SPADEK
PO BOGATYM KREWNYM